

Forslaget indebærer, at myndighederne i barnets oprindelsesland efter forudgående dansk godkendelse kan træffe afgørelse om adoption med den virkning, at barnet tillægges dansk indfødsret ved adoptionen.

Bestemmelsernes baggrund og udvalgets overvejelser er omtalt i betænkningens pkt. 3.2., 6.4.3., 7.2.1. og 8.1.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Ifølge den gældende bestemmelse i navnelovens § 3, stk. 1, erhverver adoptivbarnet adoptantens efternavn efter reglerne i § 1. Det kan dog i bevillingen bestemmes, at barnet skal beholde sit eget navn eller bære dette navn i forbindelse med det navn, det får ved adoptionen.

Ifølge den gældende bestemmelse i navnelovens § 12 kan forandring af fornavn og mellemnavn ske ved adoptionsbevilling.

Haager-konventionens artikel 28 sammenholdt med artikel 17 åbner imidlertid mulighed for, at afgørelse om adoption træffes i adoptivbarnets oprindelsesland. Det er dog en forudsætning, at Danmark forud for adoptionens gennemførelse i medfør af artikel 17, litra c, har godkendt, at adoption kan bevilges i barnets oprindelsesland.

Efter artikel 26, stk. 2, skal barnet, som omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 2, i modtagerlandet og i andre konventionslande, hvor adoptionen anerkendes, have de samme rettigheder, der svarer til dem, der er en følge af en adoption i det land, hvor adoptionen anerkendes.

Som en følge heraf må de gældende bestemmelser i navnelovens §§ 3 og 12 om adoptivbørns erhvervelse af navne ændres til ikke alene at omfatte adoptioner, der er meddelt ved dansk bevilling, men også adoptioner, der efter forudgående dansk godkendelse er meddelt i et andet konventionsland.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at myndighederne i barnets oprindelsesland efter forudgående dansk godkendelse kan træffe afgørelse om adoption med den virkning, at barnet ved adoptionen tillægges navn(e) efter dansk ret.

Om bestemmelsens baggrund og udvalgets overvejelser henvises til betænkningens pkt. 7.2.1.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i navnelovens § 14, stk. 1, kræver forandring af et barns navn samtykke fra barnet, hvis det er fyldt 12 år. Hvis særlige grunde taler for det, kan navneforandring dog tillades, selv om samtykke ikke foreligger, jf. navnelovens § 14, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at børn, der ikke er fyldt 12 år, gives lejlighed til at udtale sig, inden der træffes afgørelse om navneændring. Bestemmelsen omfatter alle børn under 12 år, ikke blot adoptivbørn.

Bestemmelsen forudsætter, at oplysningerne om barnets holdning tilvejebringes på en måde, der er afpasset barnets alder, modenhed og sagens omstændigheder. Da det drejer sig om børn under 12 år, er det vigtigt, at barnet ikke sættes i en situation, som det ikke kan overskue, og som det ikke har forudsætninger for at kunne tage stilling til. Der er således selvsagt ikke tale om en ubetinget høringsregel.

Bestemmelsen svarer til bistsandslovens § 124 a. Der er dog sket den tilføjelse, at der ved afgørelsen i videst muligt omfang skal tages hensyn til barnets holdning til den påtænkte navneforandring. Om baggrunden for denne tilføjelse henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.2.

Bestemmelsens baggrund og udvalgets overvejelser er om talt i betænkningens pkt. 2.3. og 4.1.2. (note 24).

Til § 4

Af hensyn til ratifikationsproceduren foreslås det, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren.

Til § 5

Efter bestemmelsen gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Dette skyldes bl.a., at FN's konvention om barnets rettigheder ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Ratifikationen af Haager-konventionen vil ske med territorialt forbehold for Færøerne og Grønland.

Om bestemmelsens baggrund og udvalgets overvejelser henvises til betænkningens pkt. 8.8.